

De brug van Adri

Rollen:

- Verteller
- Martje
- Adri
- Wim

Verteller:

Daar loopt een meisje. Ze heet Martje. Ze kijkt boos en loopt langzaam. Ze weet niet waarheen. Martje kent Wim. Hij woont in dezelfde straat, maar Wim is er niet. Hij is met zijn moeder mee.

Martje:

‘Ik ben helemaal alleen. Ik ken maar één mens, Wim, en verder niemand. Als Wim er is, kunnen we iets verzinnen. Als Wim er niet is, is het niks.’

Verteller:

Ze staat op de brug en kijkt naar het water. Twee eenden zwemmen rond. Soms maar één, dan is de andere onder water gedoken. Er gebeurt iet vreemds. Plotseling gaan de eenden hard kwaken en fladderen ze snel onder de brug. Martje klimt over de leuning en laat zich langs het gras naar beneden glijden tot vlak bij het water. Ze kijkt onder de brug waar de eenden gebleven zijn. Onder de brug zit een jongen. Hij gooit brood naar de eenden. Dat was het! Daar gingen de eenden op af. Eten! De jongen kijkt op naar Martje. Dan gaat hij door met het brood gooien. Tot dat het op is. Hij kijkt weer naar Martje.

Adri:

‘Op!’

Martje:

‘Zijn die eenden van jou?’

Adri:

‘Nee, van niemand.’

Martje:

‘Wat is het hier stil.’

Adri:

‘Ja, altijd. Ik ben hier altijd.’

Martje:

‘Alleen?’

Adri:

‘Ja, alleen. Dat is van mij.’

Verteller:

‘Hij wijst naar 3 lange stokken en een stuk doek.’

Martje:

‘Speel je hier?’

Adri:

‘Spelen? Ik ben hier. En dat is de vlag van België.’

Verteller:

Hij loopt naar het opgepropte stuk doek en houdt het omhoog. Het is een vlag.

Adri:

‘Ik zat hier. Toen kwam er een boot aan. Een boot die net onder de brug door kon. De man moest bukken. Maar hij vergat de vlag. Achterop de boot hing de vlag aan een stokje. De vlag kwam tegen de brug aan, het stokje brak. De vlag viel in het water. De man stopte niet. Hij keek niet eens om. Ik heb de vlag eruit gevestig.’

Verteller:

Martje zegt niks. Ze kijkt naar de jongen. Die heeft een vlag. Ze vindt hem belangrijk. Ze moet snel naar huis, misschien is Wim al terug. Ze moet het Wim vertellen.

Martje:

‘Ik ga weer. Ik ken iemand. Hij heet Wim.’

Adri:

‘O’

Verteller:

Hij gaat mee, kruipt met Martje tegen de grashelling op en klimt over de leuning. Martje gaat naar huis. De jongen loopt met haar mee.

Adri:

‘Moet je morgen nog bij de brug zijn?’

Martje:

‘Ja, morgen wel.’

Verteller:

Ze wist niet dat ze dat van plan was, maar ze zegt het.

Adri:

‘Dan ben ik er ook.’

Martje:

‘Goed.’

Verteller:

De jongen moet nu een andere kant op. Als hij al ver weg is, kijkt hij om. Net als Martje ook omkijkt.

Wim is terug met zijn moeder. Martje rent naar hem toe.

Martje:

'Ik heb een jongen gevonden die een vlag heeft onder de brug. Morgen gaan we erheen.'

Wim:

'Wat? Een vlag? Een jongen? Onder de brug?'

Verteller:

Het duurt een tijdje voor Wim precies weet hoe het zit met de brug en de vlag en de jongen die ook nog drie lange stokken heeft.

Wim:

'Hoe heet die jongen?'

Martje:

'Dat weet ik niet, dat heb ik niet gevraagd.'

Verteller:

De volgende dag gaan Martje en Wim naar de brug.

Martje:

'Hier kan je erover.'

Wim:

'Mag dat?'

Martje:

'Het mag van mij.'

Verteller:

Ze laten zich over de graskant glijden en lopen onder de brug. Ze moeten bukken. De jongen zit er alsof hij niet weg is geweest. Hij gooit brood naar de eenden.

Martje:

'Hallo, dit is Wim.'

Wim:

'Hallo, ik wou de vlag zien.'

Verteller:

De jongen staat op en houdt de vlag omhoog. Hij grijnst.

Wim:

'Mooie vlag.'

Verteller:

Ze gaan zitten. Ze zeggen niets meer. Wim krabt aan zijn knie.

Martje:

'Hoe heet jij?'

Verteller:

Het heeft lang geduurd, maar eindelijk durft Martje het te vragen.

Adri:

'Adri, en jij?'

Martje:

'Martje. Nu ken ik twee mensen.'

Verteller:

Adri kijkt haar aan met een gezicht dat het niet begrijpt.

Martje:

'Eerst kende ik Wim en nu ken ik Wim en Adri. Dat is twee keer zoveel mensen.'

Adri:

'Ik ken nu twee mensen en eerst niemand. Hoeveel keer zoveel is dat?'

Verteller:

Martje kijkt naar Wim, maar die weet het ook niet. Hoeveel keer nul is twee?

Adri grijnst.

Wim:

'Ik denk dat wij nu vrienden zijn.'

Adri:

'Goed. Dan mag je de vlag hebben.'

Verteller:

Wim krijgt het warm. Wat een groot cadeau zomaar.

Wim:

'Nee, hij is van ons. Dan hebben we hem met z'n drieën.'

Verteller:

Martje vindt het heerlijk. Opeens is ze ook iemand die een vlag heeft. En opeens kent ze twee keer zoveel mensen. Wat veel geluk tegelijk!

De vrienden blijven de hele middag onder de brug. Wim vindt een hol achter een betonnen rand. Je kan er bijna niet in kijken.

Wim:

'Hier kunnen we de vlag bewaren.'

Adri:

'Kunnen de stokken er ook?'

Verteller:

Wim en Adri proberen het, net zo lang tot ze hebben uitgevonden hoe de stokken in de bergplaats achter de betonnen rand passen. Niemand kan de stokken en de vlag zien. Het is een goede bergplaats voor de dingen.

Adri:

'Gaan jullie mee? Ik wil jullie aan mijn moeder laten zien.'

Verteller:

Zo begon het. Adri, Martje en Wim worden de beste vrienden. Elke dag komen ze bij elkaar, soms eentje thuis, maar het liefst onder de brug. Hele dagen zitten ze eronder. De brug zoals Martje hem noemt: de brug van Adri.